

6

LETNIK XXVI.
1979-1980

VSEBINA

Stana Vinšek: Cvetna nedelja	161
Danilo Gorinšek: V marcu	161
Črtomir Šinkovec: Prošnja k soncu	162
Danilo Gorinšek: Aprilska	162
Valentin Polanšek: Storžičev gorni mož	163
Vojan T. Arhar: Kapljice	164
Ludovika Kalan: Pomladni veter	165
Vlado Firm: Osel Riko	166
O.P.S.: Zaželjena igrača	168
Jelka Bakula: Novice	170
Vojan T. Arhar: Gnezdo	170
Neža Maurer: Prvi april	171
Vojan T. Arhar: Piščalkar	171
Kajetan Kovič: Moja muca	172
Tone Pavček: Čenčaci	173
Vojan T. Arhar: Lenuhi	173
Kotiček na najmlajše: Vera Poljšak:	
Piki	174
Skrivalica	175
Indijska basen: Zajec in lev	176
Meta Rainer: Mavrica	177
Zanimivosti	178
Danilo Gorinšek: Semafor	179
Stana Vinšek: Na vas	179
Utrinki iz sedanjosti: Lojze Abram:	
Visoko pod nebo	180
Gema Hafner: Kosilo	181
Sport: Branko Lakovič: Festival »Bor minibasket«	182
Dušan Jelinčič: Tekmovanje na snegu	183
Vojan T. Arhar: Budnica	185
Šolarji pišejo	186
Zapojmo veselo: Janez Bitenc:	
Pomladna	188
Urednikova beležnica	190
Za bistre glave	191
Za spretne roke: Vera Poljšak:	
Čarobni liki	3. stran platnic

Ilustracije za 6. številko Galeba so naredili:
Marjanca Jemec-Božič (str. 171, 179, 185);
Marjetka Cvetko (str. 162, 179); Eva Fornazarič (str. 170); Robert Hlavaty (str. 162, 168, 176); Božo Kos (str. 166, 167); Jasna Merku (str. 170); Jelka Reichman (str. 173); Bine Rogelj (str. 164, 177, 181); Magda Tavčar (str. 161, 164, 165, 171, 172, 174, 175, 3. plat).

Priloga: Cvetje doberdobskega Krasa - besedilo in slike: Slavko Rebec. Radijska postaja Trst A - besedilo in slike: Lojze Abram.

LETNIK XXVI. MAREC 1980 ŠTEVILKA 6

Mesečnik (8 številk)

Izdaja:

Založništvo
tržaškega
tiska, Trst

Glavni in odgovorni urednik:
Lojze Abram

Uredništvo in uprava:
Ul. G. Amendola 12
34134 Trst - Tel. 415534

Tisk: Graphart, Trst - Tel. 772151
Naslovna stran:

Neva Albi, 5. r. OS
»Karel Širok« - DONADONI

Posamezna številka:
700 lir

Letna naročnina:
4.000 lir

Galeb je registriran na sodišču v Trstu pod štev. 158 od 3.5.1954

Galeb je včlanjen v zvezo periodičnega tiska USPI (Un. Stampa Periodica Italiana)

Stana Vinšek

Ilustr.: Magda Tavčar

CVETNA NEDELJA

Cvetna nedelja, najlepša v pomladici,
težko te čakamo stari in mladi!
Polna si sonca in cvetk in zelenja,
sapic dehtečih in hrepenenja.

Ko vse poljane cveto in livade,
v dusi zaklijojo nove namade,
v srcih potrtih in žalostnih zrase
upanje v nove, v lepše nam časa.

Butarce vežejo hrapave roke
za vse velike in male otroke;
trdno povezane butarce nase
voljno sprejemajo svoje okrase:

Jabolka zrasla v naših krajih,
zlate oranže v južnih so gajih.
Pisani trakci so — tri kot z zastavo
rdeče žarijo in belo in plavo.

Palme ne širijo svoje vrhove
nad naše male, skromne domove;
butarce naše vežejo žene
iz zelenike temno zelene.

Palme ne nosimo, le zelenike
v cerkev, in oljke prve mladike:
da vsaj nekoč nam dan boš veselja
z oljkovo vejico, cvetna nedelja!

Danilo Gorinšek

V marcu

Bel zvonček spod snega pokuka,
»cin cin« se vsepovsod glasi,
trobentica rumena trobi:
»Tra-ra! že Vesna k nam hiti!«

PROŠNJA K SONCU

Zaveslaj ognjeno ladjo,
sonce, že april je tu s pomladjo
žarkov sej nam iz daljave
za vse klasje, drevje, trave!

Dedek, ki še kožuh nosi,
za čebele sonca prosi,
prosi drevje, ki nejenja
več razpenjati brstenja,

pa še ptički tam na loki
radi spet bi šli k poroki,
od poroke plesti gnezdo
za svoj rod pod srečno zvezdo.

Sonce slišalo je prošnjo,
vsulo žarkov v slednjo krošnjo,
pehar žarkov na dobravi
je nasulo slednji travi...

Zdaj še veter čez dobrave
nosi kot krošnjar dišave
njiv zoranih, posejanih,
vinogradov okopanih;

Danilo Gorinšek

češnje v cvetju — bele vile —
s soncem so pomlad slavile,
še lapuh, ki nosi zdravje,
priredil je skromno slavje.

Sonce pa vse više, više —
zlate pesmi v polje piše...

Ilustr.: Robert Hlavaty

Riba laja, pes reglja,
črna žaba meketa,
riga hov hov konjič
rezgeta mijav oslič.

Krt sfrfoče na drevo,
ptička rije pod zemljo,
polžek ima dvoje kril —
danés prvi je april!

Storžičev gorni mož

Kožlaško je bilo nekoč še večje posestvo, kot je dandanes. Gospodar te kmetije je bil zelo ponosen na svojo obširno zemljo. Prav rad je rekel takole:

»Pha, pha, na moji zemlji pridejo tri fare skupaj, toliko je mojega svesta!«

Res se še danes stikajo na tej zemlji meje treh župnij in sicer kapelške, jezerske in obirske.

Tukaj v teh širnih kožlaških gozdovih je prebival gorni mož. Ta je imel najraje oglarje češ, ti možje naredijo dosti dima in smradu po lesovih, da potlej noben človek ne sili v gozdove, kjer je bilo kraljestvo onega čudaka. Kmečkih ljudi in pastirjev gorni mož ni maral. Lovce pa je črtil kot vrag žegnano vodo. Kajti lovcii vlačijo s sabo bevskajoče pse in nosijo na rami železno reč, ki bruha z neznanim pokom ogenj in bodeči svinec. Neki lovec je menda res streljal po gornem možu, ker je pač menil, da ima medveda pred puško. Od tistih dni sovražijo vsi gorni možje vse lovece od Pece do Košute.

Zagospodaril je na kozlaškem kmetavzar, ki je zahajal strastno rad na lov v svoje prostrane gozdove. Zategadelj se je hudovala kocinasta poštast!

Poleg tega se je kmet lotil še drugega: Sekal je drevje, odstranjeval grmovje in trebil poseke in gošče, da so nastajale novine in mlade krčine, sočne planine in bujne senožeti, zakaj živinoreja je odmetavala lepe denarce.

Gorni mož je sedaj začel nagajati kožlaškemu gospodarju. Od blizu in

daleč je nosil češkarke ter jih razmetaval po planotah. Kmet se je jezil molče, delal dalje in oskrboval zemljišča, da bi mu odvrgla čimveč krme.

Gorni mož pa je nosil venomer no vih storžev.

Konec koncev je spoznal kmet, da se trudi zaman. Slutil je, da ga pri njegovem trudu nekdo namerno ovira.

»Kdo mi le nagaja, to bi rad vedel!« se je hudoval kmet neko pomlad, ko je premleval, kako slabo se obnesejo vse krčine.

Tedaj pa se oglaši iz gozda: »Če uganeš, ti pa povem!«

Kmet takoj spozna gornega moža. Naredi se nevednega in zakliče nazaj v les:

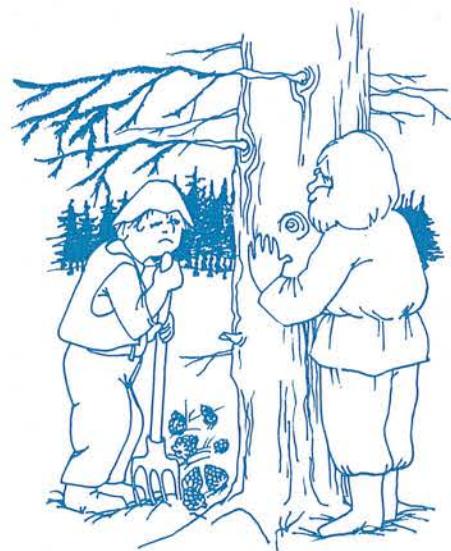
»Celo planino, vse pašnike in senožeti bi zasadil s smrekami, če — če — če.«

To je gornemu možu prijalo. Ni vedel, kaj bi v naglici obljudil pametnemu kmetu za takšno odločitev. Po dolgem molku je odgovoril kmetu:

»Dobro, če drži, kar si ravnikar rekel, boš imel na vsaki stoletni smrek skrite srebrne iglice in po en zlat štoržič! — pač pa moraš opustiti tudi lov?«

Kmet je res verjel gornemu možu. Opustil je lov in vse sočne planine ter košenine. Še odročnih starejših travnikov se je lotil in jih posejal. Tako je postal skop in misil samo na tiste srebrne iglice in zlati češarek.

To je šlo tako daleč, da ni bilo več pri hiši ne živine ne žita, ampak sa-

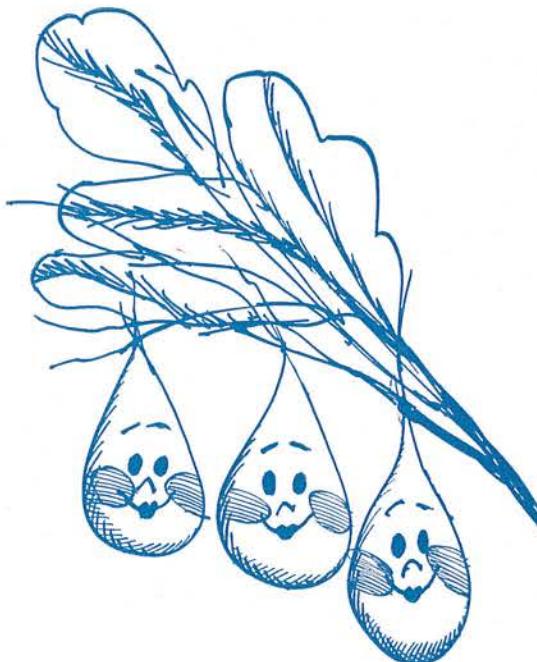

mo zaželeni temni gozd, v katerega je hodil iskat srebro in zlato.

Vojan Tihomir Arhar
Ilustr.: Bine Rogelj

KAPLJICE

Na tanki veji tri sestré,
oj, tri deževne kapljice!
Prva v lužico kanila,
drugo lastovka popila,
tretja vsa se posušila.
Na tanki veji tri sestré,
oj, tri deževne kapljice!

Posli so zapustili kmeta — in gospodar sam je umrl od lakote. Gornega moža je posmuknila grozna jenza. Dejal je:

»Da more biti človeški rod tako lakomen in skop, da zaradi ničevega zlata pogine grše od živali;«

Gorni mož je pravzaprav hotel gorskemu kmetu le pomagati, kajti posestvo brez lesa je gotova propast.

»Kožlak, Kožlak, tebi ni pomoči! — ako bi te pustil, bi prišel ob vse. Ko pa sem ti hotel pomagati, je kljub temu zaradi tvoje slabosti šlo vse v nič!« je še rekel kocinasti možakar, se zaril globoko v kožlaško zemljo — in gozdnih hrib se je začel dvigati in dvigati tako, da je zrasel v goro, katero še danes imenujemo Storžič.

Menda v spomin na tisti obljuhljeni zlati storžič?

Ludovika Kalan

Ilustr.: Magda Tavčar

POMLADNI VETER

Pomladni veter,
razposajeni veseljak
drvci čez zlate trate,
polet metuljev moti,
čebelam čašice izmika,
nagaja čričkom,
odpiha, kar mu je na poti.
Vihra čez njive
in po razoru stika,
kjer nežno ščebeta
o sreči in pomladni
škrjančkov par.
Na morje plane
in ni mu mar,
če ribiče in jadra iznenadi,
valovom pa razmrši bele grive.
Zleti v nebo,
oblak obrne
in v skoku se nato
na vrt povrne.

Pomladni veter,
razposajeni veseljak,
zdaj jablani je zlomil vejo,
potrgal češnji cvet,
a meni — misel je odnesel.

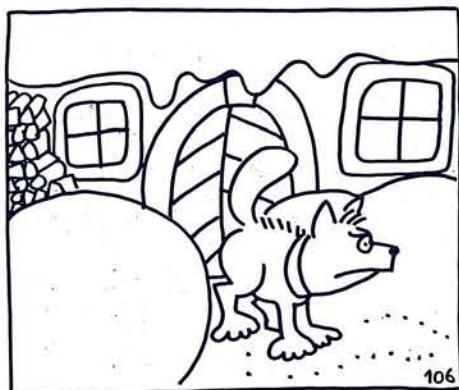

104. Stekalo se je zadnje leto vojne. Sovražnik se je povsod umikal in še bolj divjal in pobijal. Ljudi je bilo strah, a so še bolj pomagali partizanom. Prav to leto je bila zima zelo ostra. Vas na pobočju je bila skoro zakopana v visokem snegu. Bil je mračen dan. Vaščani so posedali za zasneženimi okni in zrli v nemške stražarje. Za njimi so ostajale le številne globoke stopinje v suhem snegu.

105. Za otroke, ki so se podili po snegu, se kepali in se prekopicevali, se patrulje niso kaj prida menile. Če jim je kakšen malček prišel pred noge, so se ga brž odkrižali s krepko brco v zadnjo plat. Solze v otroških očeh in glasen jok sta zarisala le posmeh na njihovih mračnih obrazih. Seveda je kdaj pa kdaj otroška snežna kepa hote zadela tudi hrbet nemškega vojaka. Nevarna igra je bila to — in otroci so pač otroci.

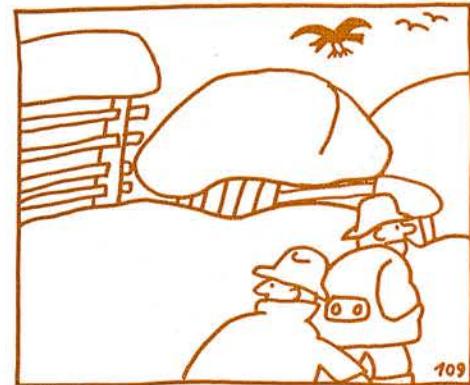
106. Na koncu vasi je stala Tesarjeva domačija. Do nje je bila potegnjena slaba gaz. V Tesarjevi hiši je gorela petrolejka. V sobi je bilo okno zatemnjeno. Nenapovedanega obiska se ni bilo bati, saj je pred hišnimi vrati budno pazil domači pes. Za mizo je sedel oče Tesar, dva sosedova in neznanec sta sedela zraven. Oče Tesar je zamišljen zrl v neznanca, ki ga je s seboj pripeljal partizanski kurir.

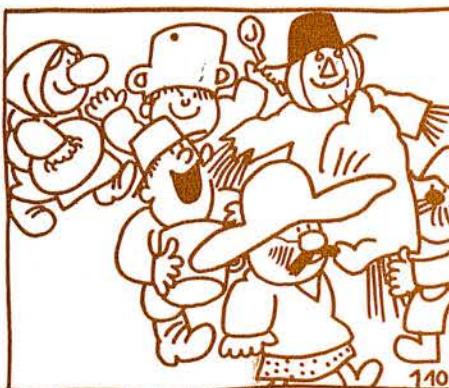
107. Neznanec je povedal, da ima pripravljeno za partizane nekaj kave, sladkorja, soli in zdravil. Le kako spraviti blago iz vasi. Moral bi priti Kemperle z osлом Rikom. Soseda pa sta zmajevala z glavo in zatrejvala, da to ne bo mogoče, ker je vas dobro zastražena. Kurir je vztrajal, da mu morajo pomagati. Kemperle sploh ni mogel v vas, ker so ga Nemci povsod iskali. Prisotni so zatrjevali, da bi radi pomagali, a kako?

108. Po starih stopnicah so zatopotali koraki. Na mah so vsi utihnili. Oče Tesar je prisotne pomiril. Pes ne bi nikogar, ki ga ne pozna, spustil v hišo. Odprla so se vrata in v sobo so prišli otroci. Lica so jim bila rdeča od mraza. Tedaj je očetu Tesarju poblisnilo v glavi. Poklical je otroke in jim razodel svojo ukano. Otroci so bili kar brž pripravljeni in so se na ves glas smeiali. Tesar je tudi ostalim povedal, kaj si je zamisli. Kurir je bil zadovoljen.

109. Kurir in neznanec sta se z otroki brž dogovorila. Vrh vsega je bila še pustna sreda in stari običaji. Streljaj iz vasi bo pri brvi čakal Kemperle in prevzel blago. »Otroci molčite in pazite kaj delete! Potem pa brž domov!« je pribil oče Tesar. Otroci so bili kaj brž domenjeni. Kurir in neznanec sta izginila. Blago za partizane sta imela skrbno spravljeno v neki zapuščeni lopi pod snegom. Pohititi sta morala in pripraviti vse potrebitno.

110. Tesarjevi in sosedovi otroci so se kmalu dogovorili, kaj je treba storiti, saj je bila pustna sreda, njihov praznik. Namazali so se, si nadeli stare klobuke in široke obleke in zagnali vik in krik. Vaščani so malce začudenici gledali otroške vragolije. Mali sprevod pustnih šem je odkorakal proti zapuščeni lopi. Otroci so s seboj nosili velikega slamnateža moža, zavitega v staro nepremočljivo platno.

111. V zapuščeni lopi sta pisano otroško društino že nestrpočno čakala partizanski kurir in njegov tovariš. Brleča sveča je le slabotno razsvetljevala majhen prostor. Brž sta otroke poučila, kako in kaj jim je ravnati, ter jim izročila zavoje. Kar je bilo večjega, so urno zmašili v trebuh slamnatega možica, manjše pa so stlačili v žepe stare obleke, v katero je bila oblečena pustna šema. Kurir je pregledal postorjeno.

(Dalje)

Zaželjena igrača

»Stojan greva!« je poklical očka in sedel v avto. Deček se ni mogel otresti male sestre. Ljubil je Saško in rad poslušal njeno čebljanje.

»Da mi prineseš pužo, da veš!« je silila vanj, »tako hočem, da hodi, joče in govori.«

»Saj bom,« ji je še enkrat obljudil, jo objel in skočil v avto. Bila je sončna sobota in nameravala sta obiskati Dadiko v okrevališču. Še predčasno sta dospela v mesto in se napotila v bogato trgovino igrač. Stojan se ni mogel načuditi velike izbiре. Tu so bile sanje in želje vseh otrok. Pridružil se je skupnici, katerim je prodajalec razkazoval zanimivo igračo. Bilo je to »bombno letalo«. Ko je potisnil na prvi gumb, je letalo začelo krožiti, ko je pritisnil na drugi, so od letala frčale svetle bombe. Stojan je kar onemel:

»To je prava igrača s popolnim mehanizmom, s katero bi pri vojni igri lahko vsakogar premagal. Premagal bi vojake, tanke, podmornice tovornjake in porušile mostove. Bombno letalo pač vse uniči.« Tako je sodil deček in si zaželet moderno igračo.

Oče je že stal pred njim s kupljeno pužo. Njegov dobrodrušni nasmej je Stojana opogumil. Začel se mu je dobrikati in razlagati mehanizem bombnega letala. Na prigovaranje in oblubo, da se bo za rojstni dan

zadovoljil samo s knjigo, je očka privolil. Kupil je sinu zaželjeno igračo.

Dospela sta v okrevališče in Dadika je bila vesela njunega obiska. Posebno vnuka je hotela samo zase. Sedeli so na balkonu, občudovali park in se pogovarjali. Ko Stojan ni nehal pripovedovati o svojem bombniku, ga je Dadika opomnila: »Kdaj boš dorastel, fant moj?«

Še slutil ni, da se bo to kmalu zgodilo.

Na drugem balkonu je zagledal deklico. Radovedno jo je opazoval, ker je sedela nepremično. Hotela je ujeti metuljčka, ki je frfotal okoli nje, pa ga ni mogla. Stojan je sam spoznal, da pri njej ni nekaj v redu.

»Dadika, kdo je tista deklica, ki tako mirno sedi na balkonu?« je vprašal.

»Pravijo, da je prišla iz daljnih krajev, kjer je nedavno razsajala huda vojna. Bomba ji je odtrgala nogo. Ostala je sama, sirotica« je vzduhnila Dadika in še pristavila: »pa ne misli na to dragec, pojdi rajše v park, da se razvedriš.«

Stojan je zdirjal na prosto. Krožil je po stezicah parka, si žvižgal in misil na svojo novo igračo. Ker ni poznal poti, se je hotel vrniti. Naproti mu je prihajala deklica z balkona. Pomagala si je z berglami in drsala za seboj nogo. Pred dečkom se je ustavila. Dvignila je svoje mandljeve oči in se mu nasmehnila.

Deček je ostrmel, ni mogel verjeti. Ta revica je bilà vsa Saški podobna. Isti obraz, črni lasjè in črne očke. Tudi prijazna je bilà, kot sestra. Spet se mu je nasmehnila in rekla »Thi.« Ni je razumel, samo gledal jo je in gledal. Sam ni vedel, kaj bi rekel. Srce mu je začelo močno utripati. Prišla je bolničarka in deklico odpeljala. Stojan se je vrnil proti stavbi.

Prišel je čas odhoda. Težko se je poslovil od Dadike in občutek je imel, da ga je razumela. Tudi z očkom med potjò ni bil zgovoren. Zleknil se je na sedež, da bi zadrel mal. Tega pa ni mogel. Misil je na

bombno letalo, na Thi in njen pohabljeno telesce.

Znočilo se je, ko se je avto ustavil pred domačo hišo. Saška ju je nestrpno dočakala. Prihitela jima je naproti in vriskala od veselja. Stojan ji je moral takoj izročiti igračo. Punčka je bila res taka, kot si jo je zaželetela: hodila je, jokala in klicala mamo. Saška je bila vsa srečna.

Prišel je trenutek, ko je moral tudi Stojan pokazati očetovo darilo. Vzel je iz škatle bombnik. Pritisnil je na prvi gumb in letalo je začelo krožiti po sobi. Pritisnil na drugi in svetle bombe so padale po mizi in divanu.

Starši so s zanimanjem gledali moderno igračo.

Saška je veselo poskakovala, vriskala in lovila padajoče pobarvane bombe.

V kotu je stal Stojan. Gledal je Saško. Opazoval je njeno zdravo telo, njene čvrste noge, njen blaženi nasmej. Spomnil se je na malo Thi in ni mogel več vzdržati.

Na veliko začudenje prisotnih je hitro položil bombnik v škatlo in zdirjal v svojo sobo. Vrgel se je na posteljo in bil ves žalosten. Bombnik je obležal v kotu. Dorastel je. — V bombnem letalu, ni videl več igrače.

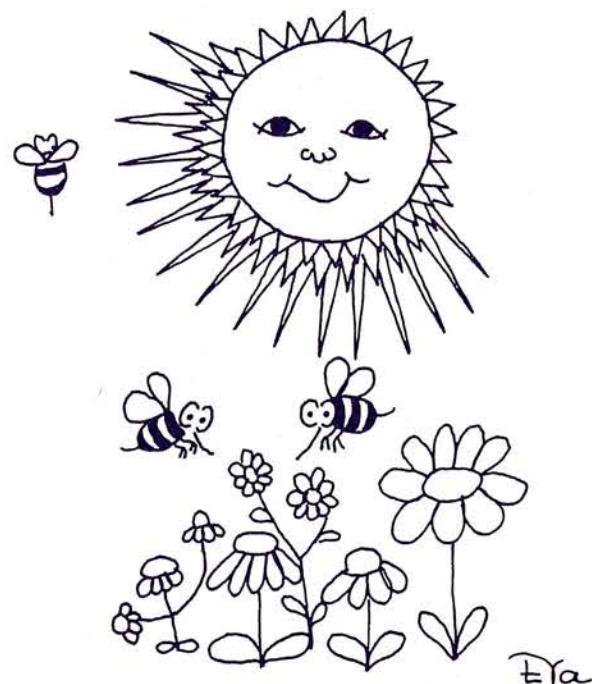

*Vesele
velikonočne praznike
vsem šolarjem,
učiteljstvu, staršem in sodelavcem
želi GALEB*

Novice

V marcu daljši dan postaja,
vsa narava se pomlaja.
Sonce greje vse topleje,
nove že družine šteje.
V krošnjah bodo svatovale
skoraj že siničke in kosi
žvižgajoč v jutranji rosi.
So zbudile se čebele,
na cvetove poletele.
Živi telefon razglaša,
kje je zdaj najboljša paša.
Polje zopet se ponuja,
kdo je priden, ne zamuja.
Orje, seje in sadí
v zemljo zrno, da vzkali.
Pojdimo v pomladne dni,
saj narava nas uči!

Vojan Tihomir Arhar

Ilustr.: Jasna Merku

Gnezdo

V sadovnjaku naše tete
ptica pevka gnezdo plete.
Varno, mehko, toplo, novo,
do večera je gotovo.

V njem bo kmalu sedem ptičkov,
lačnih, drobcenih goličkov.
Zrasli bodo, odleteli
vedno lepše žvrgoleli!

Ilustr.: Eva Fornazaric

Neža Maurer

Ilustr.: Magda Tavčar

PRVI APRIL

Gole resnice oblekle
so pisana krila in kape —
danes je prvi april!
Tovarna za mestom postala je slon.

Svoj dolgi rilec je k reki sklonila,
se piva napila,
zdaj je okrogla kakor balon.
Joj, kaj bi burja z njo naredila!

Vojan Tihomir Arhar

Ilustr.: Marjanca Jemec Božič

Piščalkar

Kaj pozimi dela kos,
ko mu seda sneg na nos?

Sam piščalko naredi,
žolto vso, na luknje tri.

Nanjo maja, kar se da,
v sadovnjaku zaigra!

MOJA MUCA

Moja mala muca je odšla
po širokem svetu na potepe.

Pa kako, da ne bi šla,
saj pomlad je in noči so lepe.

Pod ognjiščem ni hotela več
presti starodavne nične preje.

Pa kako, da predla bi,
saj pomlad je in se mesec smeje.

Mislil sem, naj le po svetu gre,
da spozna ljudi in tuje kraje.

Pa kako, da naj ne gre,
saj spozna, kdo jo ima najraje.

In je k meni spet nazaj prišla.
Pod ognjiščem prede staro štreno.

Pa kako, da ne bi predla spet,
saj zdaj ve, kje je ognjišče njeno.

Čenčači

S čenčarijo pri zibeli
Čenčarijo smo začeli.

Zdaj jo nosimo veseli
prek vrzeli in globeli,
mimo žaltavih kopeli
sem in tja po zemlji beli.

Če ščepèc jo boste vzeli,
če jo z nami boste peli,
potlej pusteži debeli,
grdogledci okoreli
so pri nas in vas opleli
brez pardona in besed
za čenčaških sedem let!

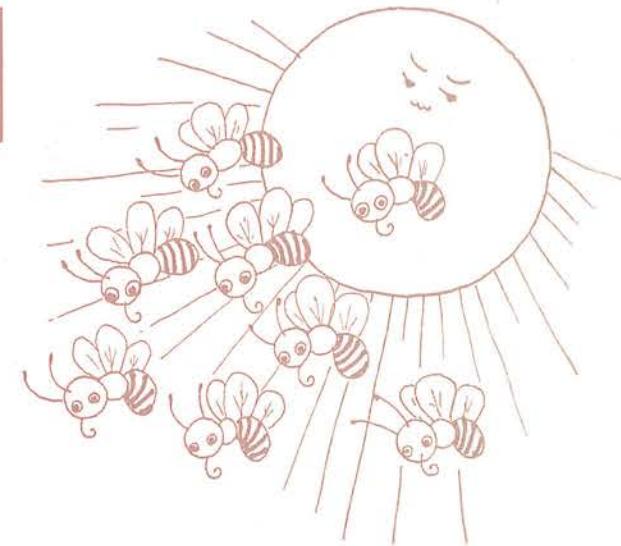

Vojan Tihomir Arhar

Ilustr.: Jelka Reichman

Lenuhi

Sonce v čebelnjake kuka,
trote za tipalke cuka:
»Koj na travnik odletite,
med iz cvetov natočite.
Če pa delo vam je tuje,
družba vas ne potrebuje!«

kotiček

za

najmlajše

PIKI

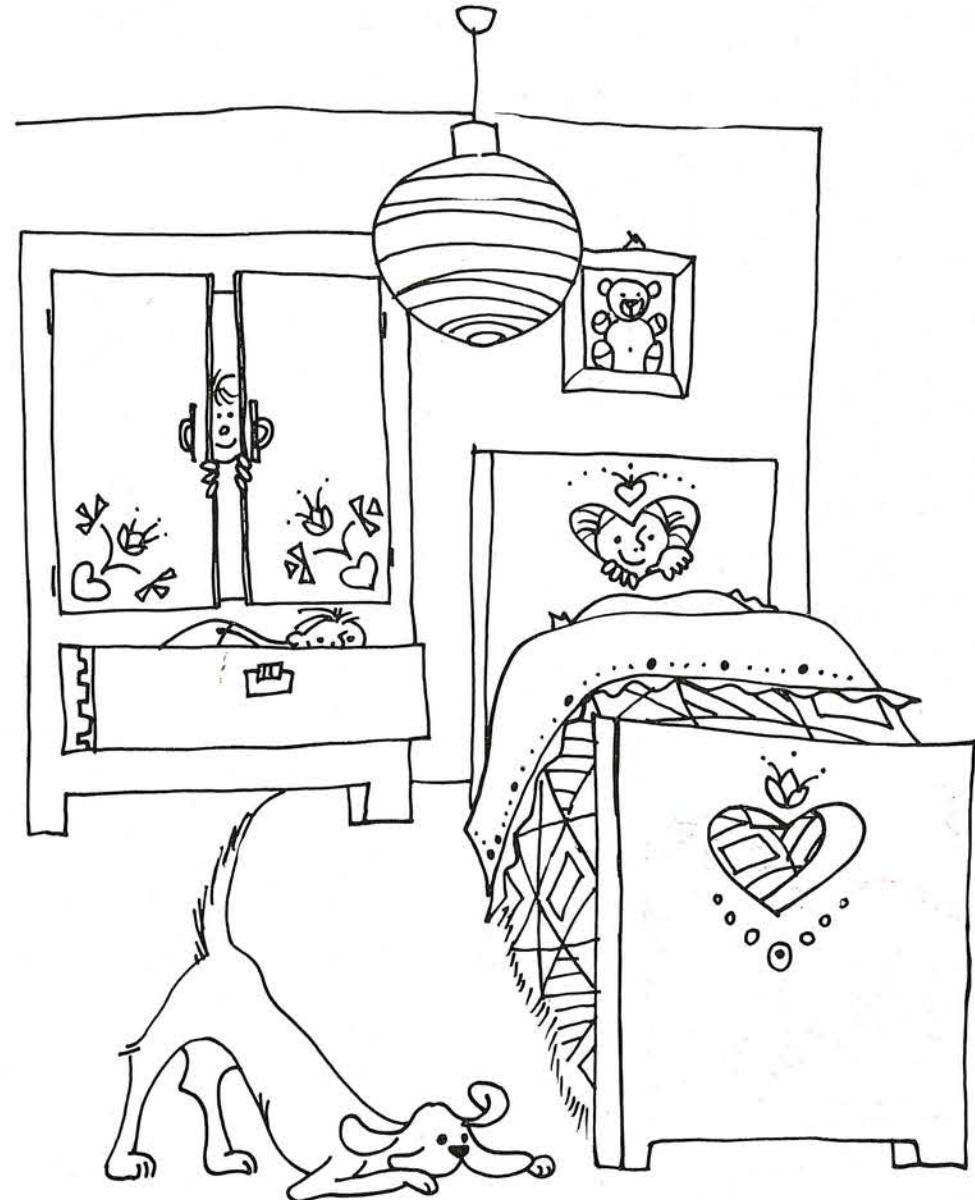

VČERAJ JE KUPILA
NOVE BILE. BILE so RDEČE,
KAKOR ČERNE.

Vera Poljšak
Ilustr.: Magda Tavčar

SKRIVALICA

PIKI IŠČE ANKO, MOJCO IN TOMAŽA, LE KJE SO OTROCI?

ZAJEC IN LEV

Živel je lev, ki je bil zelo oblasten in krvoločen. Moril je živali vse od kraja. Nič ni izbiral.

Pa so se živali domenile in sporočile levu:

»Zakaj moriš divjad tudi ko nisi lačen? Sklenile smo, da ti raje same pošljemo vsak dan po eno žival!«

Lev je bil zadovoljen in živali so mu res pošiljale vsak dan po eno žrtev.

Nekega dne so odločile, da mora star zajec iti k levu. Zajec je šel na pot in razmišljjal:

»Z levom smo sklenili mir. A kaj mi to pomaga, ko moram za ta mir dati življenje. Smrt pride vedno prezgodaj. Zato bom prav počasi hodil.«

Ko je zajec dospel, ga lev jezno vpraša: »Zakaj prihajaš takoz pozno?«

»Zadržal me je neki drugi lev v dolini. Rekel je, naj nikar ne hodim k tebi, ampak naj kar pri njem ostanem. On da me bo že branil, če bo treba!«

2. CVETJE DOBERDOBSKEGA KRASA - Kravodorča krvomočnica (*Geranium sanguineum L.*) spada v družino krvomočnov in raste po kamnitih pobočjih in suhih travnikih. Cvete v juniju in juliju.

1. CVETJE DOBERDOBSKEGA KRASA - Čopasto ptičje mleko (*Ornithogalum comosum L.*) iz družine liljevk cvete v gosto nasejanih skupnostih od aprila do junija.

4. CVETJE DOBERDOBSKEGA KRASA - Gladki mleček (*Euphorbia niceansis All.*). Raste po vseh kraških gmajnah od aprila do avgusta. Spada v družino mlečnic.

3. CVETJE DOBERDOBSKEGA KRASA - Navadni jesenček (*Dictamus albus L.*) cvete maja in junija meseca. Zeleni listi imajo zelo oster vonj in njihov sok zdravi revmatizem. Spada v družino rutnic.

6. CVETJE DOBERDOBSKEGA KRASA - Njivski slak (*Convolvulus arvensis L.*) cvete od pomladi do jeseni. Najdemo ga ob poteh, zidovih, plotovih i.t.d. Spada v družino slakovcev.

5. CVETJE DOBERDOBSKEGA KRASA - Tommasinijev peteroprstnik (*Potentilla Tommasiniana Schulz*) prekrije v zgodnji pomladi najbolj suhe kraške ogarde. Spada v družino rožnic.

8. CVETJE DOBERDOBSKEGA KRASA - Njivsko grabljišče (*Knautia arvensis L.*) je včasih do en meter visok cvet, ki s svojo živo barvo izredno obogati naše travnike. Cvete od maja do septembra in spada v družino ščetnic.

7. CVETJE DOBERDOBSKEGA KRASA - Navadna nakota (*Lotus corniculatus L.*) je travnata rastlina iz družine metulnjic, ki cvete od maja do septembra.

2. RADIJSKA POSTAJA »TRST A« - Natipkana poročila urednik odda napovedovalcem v studiu. To je neprodušno zaprt prostor z dvojniimi debelimi vrati in trojnim stekli, da ni slišati zunajih glasov in ropotov. Napovedovalci preberejo poročila v mikrofon.

1. RADIJSKA POSTAJA »TRST A« - Radijska poročila, ki jih vsak dan poslušajo poslušalci po radiu, pripravljajo časnikarji v uredništvu. Sem se stekajo novice iz teleprinterev in obvestila, ki jih posredujejo dopisniki in sodelavci. Urednik izbere najvažnejše novice, jih predela, močno skrajša in natipka na pisalni stroj. Poročila uredniki pripravijo večkrat na dan za uro, ki je določena, da gre do v oddajo.

4. RADIJSKA POSTAJA »TRST A« - Za glasbenе sporedе se programisti poslužujejo dobro založene diskoteke, kjer je vseh vrst plošč klasične, narodno zabavne in moderne glasbe. Programisti izberejo najbolj primerne plošče za določeno glasbenо oddajo in jih potem vračajo v diskoteko, kjer so vse plošče katalogirane. Večkrat snemajo glasbene ali pevske nastope v živo, to pomeni neposredno.

3. RADIJSKA POSTAJA »TRST A« - Radijska postaja oddaja dan za dnem tudi druge sporedе: oddaje za šole, glasbo, radijske igre, koncerte pevskih zborov, reportaže in podobno. V programskega oddelku pripravljajo programisti razne glasbene, dramske in govorjene sporedе.

6. RADIJSKA POSTAJA »TRST A« - Režija je prostor, v katerem funkcionar in tehnik skrbita, da gredo vsi sporedi in poročila ob določeni uri v oddajo. Naloga funkcionarja je posredovati tehniku plošče ali magnetofonske trakove in slediti rednemu branju poročil. Tehnik ima pred seboj razne naprave, s pomočjo katerih pošilja v eter radijske oddaje. V režiji sta poleg omenjenih naprav po dva magnetofona in po dva gramofona za vrtenje trakov oziroma plošč.

5. RADIJSKA POSTAJA »TRST A« - Radijska postaja oddaja tudi igre. Radijski igralci berojo besedilo komedije ali drame pred mikrofoni. Besedilo posnamejo na magnetofonski trak. Režiser v režiji daje navodila in, ko je trak posnet, ga potem oddajajo.

8. RADIJSKA POSTAJA »TRST A« - Na strehi stavbe radijske postaje so nameščene antene, ki preko radijskih valov, oddajajo govorjene in glasbene sporedе. S pomočjo pretvornikov in ojačevalcev na visokih gričih in leghah, prihajajo poročila in glasba v radijske sprejemnike, ki jih poslušalci imajo doma ali v avtomobilu.

7. RADIJSKA POSTAJA »TRST A« - Razdelilnica je prostor, v katerem tehnički sprejemajo oddaje iz režij in jih preko zapletenih avtomatiziranih naprav in oddajnikov pošiljajo v eter. V tem prostoru uredniki in programisti tudi »montirajo« magnetofonske trakove, kar pomeni, da strižejo dele trakov, na katerih so posnete govorne napake, ali kjer so daljši odmori. Preostale dele trakov zlepijo, da je govor tekoč in brez presledkov.

Lev se razsrdi in reče:

»Koj mi pokaži pot do tega pritepenca, da mu pokažem, kdo je kralj te planine in vseh dolin daleč naokoli!«

Zajec teče naprej in pripelje leva do vodnjaka. »Tu, močni kralj, tu notri počiva pritepenec!«

Lev se skloni nad vodnjak in zagleda svojo sliko v vodi. Nič ne razmišlja. V divji jezi skoči v vodnjak in utone. Zajec pa veselo odskaklja proti svojemu domu.

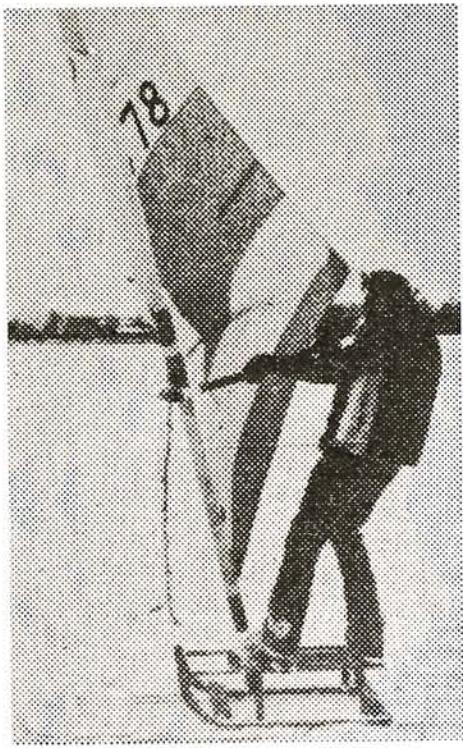
Meta Rainer

Ilustr.: Bine Rogelj

MAVRICA

Sonce sije,
dež kaplja,
mavrica
čez hriba dva
je razpeta
do neba
kakor barvna
lestvica.
Nanjo spleza
droben škrat,
to možicelj
je bradat,
v mavrico
namoči brado,
jo otrese
na livado,
popacka jo
z barvami,
da se bujno
razcveti.
Potlej škrat
se skobaca
z mavrice
nazaj na tla,
pa opere
si bradó
tam v potoku
za vasjó.

JADRALNE SANKE - Kaj vsega si ne izmislijajo najbolj vneti športniki. Tale mladenič iz Nemčije je najbolj zagrzen. Ni in ni mogel strpeti brez svojega priljubljenega letnega športa: jadranje na deski. Na sanke si je pritrdil jadro, pod sanke pa še smuči. Na zasneženih poljanah in zaledenelih jezerih se sedaj zabava in veselo drsi na svojih jadralnih sankah, seveda če je vsaj malo vetrovno.

PRAZNIK LEPIH PUNČK - Vsako leto tretjega marca praznujejo na Japonskem dan lutk, s katerimi se najraje igrajo deklice. Ta praznik je na Japonskem eden najbolj pri-

Ijubljenih, predvsem med najmlajšimi. Zlasti deklice oblečejo svoje punčke, na katere so morda med letom že pozabile, v lepa praznična oblačila in jih dajo na najbolj viden prostor v hiši. Potem prihajajo na obisk sorodniki in znanci, ki lepo oblecene punčke občudujojo. To praznovanje ima zelo dolgo tradicijo in izvira iz časov, ko so hčerke cesarjev starši posiljali v samostane. Edina zabava teh deklic so bile punčke, ki so jih oblačile v lepa oblačila, da so si tako krajšale čas v dolgih samostanskih dnevih.

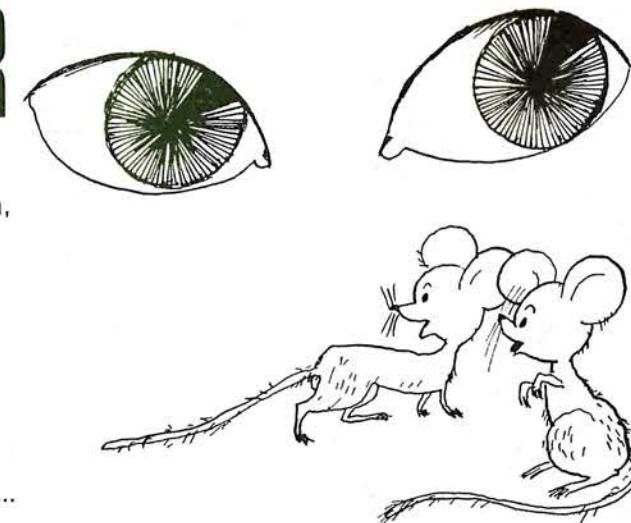
MAČJI OČKA - Mnogi od vas verjetno poznavajo kakšno deklico, ki je prava mačja mamica. Prav gotovo pa ne pozname kakega fanta, ki bi imel doma toliko muck. Predstavimo vam zato Davida iz Kanade, ki v svojem domačem posebnem mačjem zavetišču ima kar lepo število kosmatih varovancev. Svojim muckam posveča ves svoj razpoložljivi čas, skrbi zanje, jih primerno hrani in neguje. Torej pravi mačji očka.

Danilo Gorinšek

Ilustr.: Marjanca Jemec - Božič

SEMAFOR

Sred mesta je široka cesta,
po njej dve miški-sivki gresta,
ne gresta, pravzaprav hitita,
a kar naenkrat obstojita:
tam semafor rdeče seva,
rdeča luč pa »stoj!« veleva.
Ko miški semafor uzreta,
kar brž jo v prvo klet ucvreta
in sta pri tem še srečo imeli,
ker dolgo ne bi več živelni,
ko lučke, ki so tam svetile,
sploh s semafora — niso bili...
Bil »semafor« je mačka bela,
ki — rdeče je oči imela...

Stana Vinšek

Ilustr.: Marjeta Cvetko

NA VAS

Roka že trudna je,
siva je glava;
kdo naj zdaj njive vse,
vrt okopava?

Dedek in babica
sta se zgarála,
toda mladina vsa
bo pomagala .

Vsak, ki ima ju rad,
brž naj se zgane,
pa bodo spet v pomlad
njive zorane!

VISOKO POD NEBO

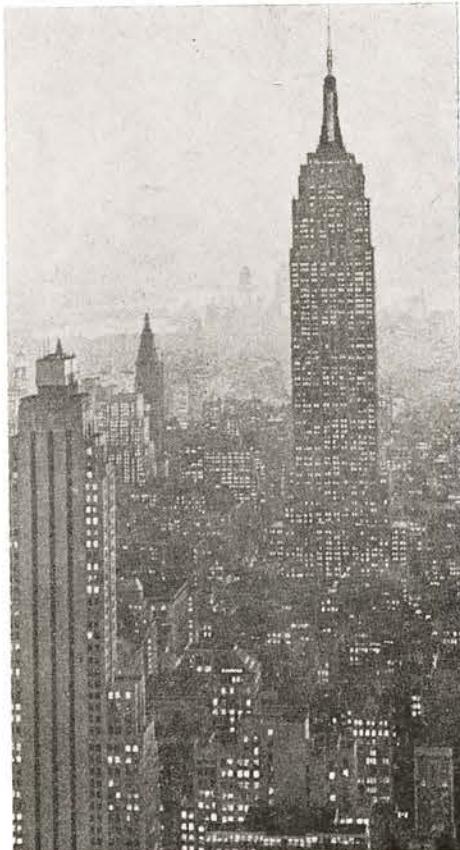
Čeprav se vam bo zdela ta trditev neverjetna, je vendarle resnična. Zamisel o nebotičniku, to je o zelo visoki stavbi, je stara že 380 let. Prvi, ki si je zamislil nebotičnik, je bil francoski arhitekt Gabriel Le Duc že leta 1600. Natančno je opisal, kakšna naj bi bila taka visoka zgradba, ki bi segala pod nebo, čeprav svoje zamisli ni nikoli uresničil.

Prvi nebotičnik se je dvigal pod nebo leta 1885 in zgradili so ga v Chicagu v Združenih državah Amerike. Imel je deset nadstropij in je bil za tedanje pojme pravo čudo tehnike. Potem je Ameriko zajela prava mrzlica grajenja nebotičnikov in tekmovanje za čim višjo zgradbo na svetu je spremenjalo podobo modernih mest. Nebotičniki so tako postali mogočna podoba tehnološkega napredka, obenem pa simbol ječe, ki si jo je človek zgradil z lastnimi rokami.

Težnja za čim večjim in višnjim ni samo odraz našega časa. Že od nekdaj je človek stremel za tem in si prizadeval, da bi gradil velike in mogočne zgradbe. Tak primer je Babilonski stolp, isto lahko rečemo o egipovskih piramidah, med katerimi je, s 146 metri, Keopsova piramida najvišja, pa visoki gradovi starih civilizacij v Mehiki in Periju in kasneje visoke kupole znamenitih cerkva in katedral. Takih primerov je na svetu veliko.

Najbolj tipičen primer visoke zgradbe, ki sega pod nebo, stoji na otoku Manhattan v New Yorku, kjer je tudi največ nebotičnikov v primerjavi z drugimi mestci na svetu. Ta najbolj znameniti nebotičnik je Empire State Building, ki ima 102 nadstropji in je

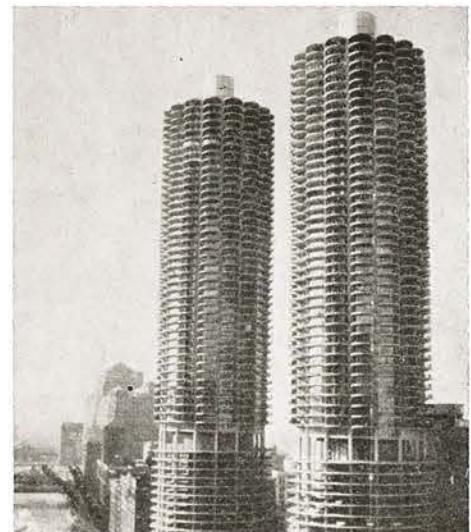
bil prvotno visok 381 metrov. Kasneje so na njegovi strehi dvignili še 67 metrov visok televizijski stolp in tako višino tega nebotičnika povišali na 448 metrov. Svetovni trgovski center v tem ameriškem velemestu pa meri v višino 411 metrov in ima 110 nadstropji.

Nebotičnikov zadnje čase ne najdemo samo v Ameriki. Začeli so jih graditi v mnogih drugih velemestih na vseh koncih sveta, čeprav niso več priljubljeni, kot dokaz človekove moći in neverjetnega razvoja znanosti in tehnike. Človek je namreč spoznal, da so nebotičniki pravcate kletke za ljudi. Pomislite samo, da najvišji nebotičnik Empire State Building sprejme vase vsak dan nad 16 tisoč ljudi, ki se povzpnejo na svoja delovna mesta v razne urade s kar 63 dvigali. Nastala bi prava katastrofa, če bi, recimo, v tem nebotičniku kdaj nastal velik požar.

Na koncu še zanimiv podatek. Najvišja zgradba na svetu ni nebotičnik, ampak televizijska antena v Fargu, mestecu v Združenih državah Amerike. Visoka je 629 metrov. Tej sledi televizijski stolp v Moskvi, ki je visok 537 metrov.

Na sliki vidite najvišji nebotičnik Empire State Building, ki kraljuje nad New Yorkom.

Druga slika pa kaže sodobna nebotičnika dvojčka, ki se pod nebo dvigata v Chicagu. Pravijo jima stožca.

Gema Hafner

KOSILO

Metka — kooosiíloo
kličejo: mama, teta in dedek.
Metka na trati z metulji kramljá,
rožicam kodre in pisane pentlje
na glavi ravná...
»Mar nas ne slišiš — čudno je to,
imet bi morala — še tretje uhó...!«
Na pragu stojijo
in se jezijo
mama, teta in dedek
nato oglasi se tudi — medvedek...
Koosiíloo, koosiíloo, kosiíloo
ponavlja zateglo in milo...
Metka se zdrzne in plane,
za glavo se prime, zastoka:
Joj, tu klepecem
moj sinek — medvedek pa lačen joka.
In manica — Metka steče domov
teče in teče — skoraj leti
kakor da ji pod nogami gori...

Ilustr.: Bine Rogelj

Branko Lakovič

Festival »Bor Minibasket«

Od 24. do 27. aprila vsi na stadion »Prvi maj« v Trstu! Športno združenje Bor bo priredilo »3. Festival Bor Minibasket«, na katerem bo nastopilo več kot 600 otrok iz Italije in Jugoslavije ter skupina ameriških osnovnošolcev iz Aviana (»Aviano American Elementary School«).

»Festival Bor Minibasket« bo pravzaprav vaš praznik. Na sporedu bodo namreč tri tekmovanja: turnir v minibasketu (košarka za mlade), tekmovanje v »ex-tempore« in v pismeni nalogi. V minibasketu lahko nastopajo samo fantki, v »ex-tempore« in pismeni nalogi pa tudi deklice.

Lahko nastopajo vsi, ki so rojeni leta 1968 in mlajši.

Naša in vaša revija Galeb pa bo pokrovitelj pismene naloge. Galeb bo namreč organizator tekmovanja in najboljše delo bo-

mo objavili v naši prihodnji številki. Pa tudi nagrad ne bo manjkalo! Sicer pa so pripadatelji Športnega združenja »Bor« poskrbeli za kolajne za vse udeležence v vseh treh tekmovanjih. In mislimo, da bo za vse vas, ki boste sodelovali na tem »Festivalu«, naj-

Nastopajoča društva.

SABA, Inter 1904, Inter Milje, Ferrovialio, Servolana, CAMB, Libertas, Don Bosco, Ginnastica Triestina, Stella Azurra, Visintini, Ricreatori, Moto Malaguti Bologna, Radnički LMK Beograd, Slovan Ljubljana, Kvarner Reka, Kraški zidar Sežana, Aviano American Elementary School, Dom Gorica, Polet, Kontovel, Sokol in Bor.

Galeb bo pokrovitelj tekmovanja v pismeni nalogi, ki bo v petek, 25. aprila v Slovenskem dijaškem domu v Trstu. Zbor tekmovalcev bo ob 15. uri, začetek tekmovanja pa ob 15.30.

Tekmovalci pišejo v materinščini.

večja nagrada ta, da boste lahko na »Prvem maju« v štirih dneh dobili nove prijatelje, saj je želja organizatorja prav ta, da spoz-

Dušan Jelinčič

Tekmovanje na snegu

Zimske športne igre so najvažnejša zimska športna prireditev pri zamejskih Slovencih v Italiji. To je namreč smučarsko tekmovanje, na katerem tekmujejo vsi najmočnejši smučarji naših športnih, prosvetnih in rekreacijskih društev, pa tudi šol in drugih ustanov. Zmagovalci tega tekmovanja pa postanejo smučarski prvaki za to leto pri zamejskih Slovencih.

Letošnje zimske športne igre so bile na Zoncolanu, lepi zasneženi planini nad Ra-

nate dečke in deklice drugih narodnosti, drugih krajev. Vprašali jih boste, kako je v Ljubljani, v Beogradu, v Emiliji Romagni, na Reki, kako v Združenih državah Amerike. Povedali pa jim boste, kako živimo mi tu v zamejstvu.

Kako lahko nastopate na »Festivalu Bor Minibasket«? To je zelo enostavno! Prijavite se pri slovenskih zamejskih društvih, ki bodo nastopila na »Festivalu«.

Ta društva pa so: Dom Gorica, Kontovel, Polet Opčine, Sokol Nabrežina, Bor Trst.

Letošnjih iger se je udeležilo rekordno število smučarjev: kar 317, razdeljenih v 15 starostnih kategorij, od najmlajših baby-sprintov, do dam in veteranov, takih torej, ki smučajo že dosti časa.

Čeprav je bilo vreme pred in delno med tekmovanjem slabo, saj je občasno celo deževalo in snežilo, so organizatorji dobro

speljali tekmovanje do oknca, tako da so bili potem zadovoljni prav vsi.

Tekmovanje se je odvijalo na dveh progah, na moški, ki je bila še precej strma in težka, in na ženski, ki je bila položnejša. Na zadnjem delu le-te pa so tekmovali tudi baby-sprinti. Najboljši pri moških je bil član goriškega planinskega društva Samo Sanzin,

pri ženskah pa je prevladala tekmovalka Poleta Aleksandra Škrk. Pri najmlajših, kjer so tekmovali in deklice skupaj, je zmagala Barbara Brlec pred Aleksandrom Žezlino in Juratom Gombačem.

Zaradi slabega vremena se je tekmovanje še kar zavleklo, zato so se takoj po izračunu rezultatov vsi podali v bližnji kraj znanih toplic Arta Terme, kjer je bilo v veliki dvorani svečano nagrajevanje. Še prej so organizatorji na televiziji pokazali posnetke tekmovanja in to je bila prijetna novost, saj so tako smučarji, ki so zjutraj tekmovali, sledili svojim spustom na ekranu. Med slavnostjo so bili s pokali, plaketami in kolajna-

mi nagrajeni najboljši tekmovalci v vseh kategorijah, pa tudi najboljša društva. Društvo, ki je skupno nabralo največ točk, je bilo Slovensko planinsko društvo iz Gorice pred tistim iz Trsta. Obe ekipi sta tudi prijavili največ tekmovalcev. Na tretjem mestu pa je opensko športno društvo Polet. Pokale Mladinske revije »GALEB« so dobili trije najboljši baby-sprinti. Podelil jim jih je glavni urednik Lojze Abram. Vsi ostali najmlajši tekmovalci so prejeli spominsko kolajno, katere so bili seveda zelo veseli.

Naslednje zimske športne igre bodo čez leto dni, do takrat želimo vsem še dosti smučanja.

Vojan Tihomir Arhar

Ilustr.: Marjanca Jemec-Božič

BUDNICA

Vstani, vstani, mojster Jaka!
Nakovalo te že čaka,
nakovalo in kladivo,
rjav konjiček z gosto grivo.

Ko dobil bo podkve zlate,
z njim pojedil bom čez trate,
kjer šumijo breze tri,
hej, konjiček, hija-hi!

Natečaj za spise o MEDNARODNEM LETU OTROKA se je iztekel.

V tej številki objavljamo še zadnja dva. V uredništvu smo bili kar malo razočarani, ker vas je tako malo pisalo na to temo: samo sedem! Kljub razočaranju smo se odločili, da nagradimo avtorje vseh sedmih prispevkov. Kot knjižno nagrado bodo prejeli komplet sličic NAŠA MALA DOMOVINA.

Srečni nagrajenci so:

Marko Biekar, 5. r. OŠ »M. Gregorič«, SV.

ANA

Mirjam Gregori, 5. r. OŠ »F. Milčinski«, KATINARA

Karen Marzolo, 5. r. OŠ »F. Milčinski«, KATINARA

Ota David, 4. r. OŠ »K. D. Kajuh«, GRO-PADA

Vida Valenčič, 5. r. OŠ »K. Širok«, DONADONI

Neva Albi, 5. r. OŠ »K. Širok«, DONADONI

Lara Vižintin, 5. r. OŠ SOVODNJE OB SOČI

Srečnim nagrajencem čestitamo, nagrada, ki jo bodo prijeli, pa je obenem tudi lepo priznanje šoli, ki jo obiskujejo.

Majda Železnik
Urednica rubrike
»Šolarji pišejo«

MEDNARODNO LETO OTROKA

Velikokrat razmišljam o tistem delu sveta, kjer živi še mnogo lačnih in revnih otrok, ki prosijo za kos kruha, pa jim ga starši ne morejo dati. Države v razvitem svetu so zato ustanovile organizacije in društva, preko katerih bi pomagale rešiti problem lakote na svetu. Leto 1979 pa je bilo proglašeno za Mednarodno leto otroka. Dobrodelna društva in organizacije so prav

v tem letu organizirale številne kulturne prireditve, predvsem razne koncerne in gledališke predstave. Nastopajoči so sodelovali brezplačno, denar ob vstopnicah pa so podarili deželam revnih in lačnih otrok. Ena najpomembnejših mednarodnih organizacij je UNICEF, ki že mnogo let nudi pomoč deželam nerazvitega sveta.

Večkrat lahko po televiziji vidimo dokumentarne filme, ki prikazujejo tragično življenje v nekaterih deželah. Otroci so bolni, sestrani, zapuščeni beračijo in umirajo po cestah. Vemo pa, da so prav v teku zadnjega leta mnoge države potrosile ogromno denarja za oboroževanje. Če bi s tem denarjem pomagali revnim deželam, na svetu ne bi bilo lačnih otrok.

Ko moja mama kupi kruh, pomislim na tiste, ki si ga tako želijo, a ga nimajo; pa tudi na tiste, ki ga imajo preveč in ga vržejo tudi v smeti. Jaz bi tako rada pomagala revnim otrokom, a ne morem, ker sem še premajhna.

Lara Vižintin
5. r. OŠ SOVODNJE OB SOČI

Lara je pripisala še tole:

Dragi Galeb, rada te čitam in rešujem uganke. Ko sem čitala spise o Mednarodnem letu otroka, sem se odločila, da tudi jaz napišem o tem svoje razmišljjanje. Upam, da bo moj spis objavljen in da bo bralcem všeč. To bi bil zame največji uspeh. Pozdravljam vse bralce, reviji Galeb pa želim še mnogo uspeha.

Lara Vižintin

Hvala za lepe želje. Kot vidiš, je tvoj spis objavljen, svoje ime pa lahko preberesh tudi med srečnimi nagrajenci.

MEDNARODNO LETO OTROKA

Leto 1979 je bilo Mednarodno leto otroka, posvečeno otrokom, ki žive v državah, kjer vlada lakota, bolezen in vojna. Ko se je končala druga svetovna vojna, so Združeni narodi ustanovili organizacijo UNICEF, z namenom, da bi lahko preko nje pomagali vojnim sirotom. UNICEF pomaga milijonom otrok po svetu, veliko število pa jih zaradi lakote in bolezni še vedno umira. Mnoge države na svetu se za te probleme ne zanimalo, pomoč je še vedno premajhna. Prav v tem mednarodnem letu otroka se je Vietnamcem godila velika krivica. Mnogi so zato zbežali iz države in veliko begunskeh družin je žalostno utonilo z ladjami vred. Tudi v Trst jih je nekaj pribrežalo. Oblasti so jim dodelile zasilna bivališča v Padričah. Na osnovni šoli Karel Širok smo učenci skupaj z učiteljcami in našimi starši pripravili darila, ki smo jih z veseljem podarili vietnamskim otrokom v njihovem novem nase-

lju. Ob Mednarodnem letu otroka je organizacija CONI priredila razna tekmovanja, na katerih je sodelovala tudi naša šola. Za osvojeno tretje mesto smo dobili pokal, ki ga hranim v petem razredu.

Neva Albi
5. r. OŠ »K. Širok«
DONADONI

PREŠERNOVA PROSLAVA

8. februar je slovenski kulturni praznik. Na ta dan je umrl naš veliki slovenski pesnik France Prešeren. V nedeljo, desetega februarja, je bila v bazovški kinodvorani Prešernova proslava, na kateri smo sodelovali tudi učenci osnovne šole »Primož Trubar« v Bazovici. Na proslavi sta pela dva zpora: Otroški zbor »Slomšek«, ki ga vodi učiteljica Frida Valetič Kralj, in »Slovenski šopek«, ki ga vodi učiteljica Ljuba Smotlak. Slavnostni govornik je bil Saša Martelanc. Po govoru je nastopila gospa Marta Valetič, ki je pela ob spremljavi klavirja. Za zaključek sta oba zpora skupaj zapela tri pesmi: Pojmo bratje, Veseli ringa-raja in Lepo je v naši domovini biti mlad. Proslava mi je bila zelo všeč, žal pa nisem mogla nastopati. Ker sem bila bolna, nisem mogla peti. Želim si, da bi prihodnje leto lahko sodelovala.

To je pa huda bolezen: pobrala ti ni samo glas, ampak tudi ime!

PRVO CVETJE

V sredo smo šli na sprechod. Napotili smo se v bližnjo dolino. Tam smo našli zvončke, trobentice in še nekatere druge cvetnice. Zvončki so rasli na pobočju doline. Pod zemljo imajo čebulico in korenine. Iz čebulice poženeta dva lista, med njima pa je v tulec zavit cvet. Zvonček ima nežen cvet, bele barve.

Največ trobentic smo našli na dnu doline. Cvetovi so bili še zaprti. Trobentica ima v zemlji šop korenin. Nad zemljo požene lističe in več rumenih cvetov. V dolinici smo si nabrali zvončke, žafran in leskove vejice. Nekaj rastlin smo s koreninami vred sadili v lonček. Tako imamo tudi v razredu košček pomlad.

Učenci
3. r. OŠ »V. Šček«
NABREŽINA

PUSTNI ČAS

Pustni čas se začne na pustni četrtek in konča na pustni torek. Na Opčinah je na sprevodu pustnih vozov dobil prvo nagrado Praprotn, drugo nagrado je dobila Nabrežina, tretjo pa Šempolaj. Otroci so se našemili in šli v dvorano na pustno rajanje. Tam so jedli, pili, se igrali in plesali. Otroci hodijo tudi po hišah. Ko so prišli k nam, jim nismo odpri. Potem so odšli do bližnjih hiš. Jaz sem se našemil v Pulcinello. Za pustni čas

mame pečejo potice, cvrejo štraube in fancle.

Erik Žagar
3. r. OŠ »V. Šček«
NABREŽINA

PUST

Pust je za otroke najlepši praznik. Na ta dan se vsak otrok rad bleče v človeka, kateremu bi hotel biti podoben. Tudi jaz sem se z veseljem našemil. Letos sem bil Sandokan. Imel sem rdeče turške hlače, srajco s črtami in belo jopico.

Za pasom sem nosil sabljo, na glavi pa sem imel rdeč trak. Bil sem pravi Sandokan. S prijatelj in bratom smo hodili po hišah in dobili smo mnogo sadja, jajc, klobas in denarja. Žal bodo pusta kmalu sežgali in otroci bomo morali čakati leto dni, da se bomo lahko spet našemili in se veselili.

Marjan Peric
5. r. OŠ »V. Šček«
NABREŽINA

Sežgali ali pokopali, kakor koli že, ti si pa Sandokana le spravil, kajne?

PUST

Pust, pust, pust je tu!
Norčave maškare se smejejo.
Dolgo v krogu plešejo,
vmes pa si nagajajo.

Hipla! Hopla! Še en skok.
Pust je umrl:
nič več smeha, samo jok.

Kristina Biber
4. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

PRI BABICI

Večkrat grem k babici, ki stanuje v Prebenegu. Tam se zelo zabavam, ker ima babica zelo velik vrt. Sedaj spomladi greva z babico nabirat trobentice. Čeprav sta dedek in babica v pokoju, še vedno delata na njivi. Jeseni grem s starši trgat grozdje. To je delo, ki ga rada opravljam. Na trgatih pridejo tudi moji bratraci. Čeprav so majhni, tudi oni radi trgajo grozdje. Babica ima koščki, ki ji vsako jutro nesejo jajca. V Prebenegu imam mnogo prijateljic. Večkrat se pridejo igrati k babici, ona pa jim da jajca. Jaz pa jih tudi rada obiščem. Včasih pri babici tudi prenočim. Pri babici mi zelo ugaja, ker je tako lepo biti v naravi.

Sara Bensi
4. r. OŠ »F. Bevk«
OPČINE

DELO, KI GA RADA OPRAVLJAM

Babica me večkrat pošlje v trgovino po nakup. To je delo, ki ga rada opravljam. Na listek si napišem vse, kar moram kupiti, da ne bi med potjo pozabilo. Potem vzamem

Janez Bitenc

POMLADNA

1. Na po - lju ro - ži . ce cve - tō, na drevju pa pti - čki po - jo —; zne.
2. Jz go - zda sem pa zna - ni glas, na - znanja, da pri - šla je v vas —, spet

1. ba nam sve - ti son - ček zlat, že pri - šla je knam po - mlad —.
2. drob. na, mi - la ku - kav' - ca, sr - ca moj' - ga lju - bi - ca —.

vrečko in denarnico ter vsa zadovoljna odhiti. Ponavadi me babica pošlje v mlekarno in v drogerijo. V mlekarni kupim mleko in piškote.

V drogeriji pa pralni prašek. Gospa Marija, ki je v mlekarni, pravi, da sem kakor majhna ženkica. Čakam, dokler nisem na vrsti. Ko me prodajalka vpraša, kaj želim, začnem brati listek. Ko mi pripravi račun, plačam, naložim vse v vrečko in grem domov. Babica me vedno pohvali. Vedno pravi, da sem edina v družini, ki rada hodi v trgovino nakupovat.

Kdo pa si, ti majhna ženkica?

ZVEČILNI GUMI

Žvečilne gume so prinesli v Evropo Američani, zato po italijansko pravimo žvečilne mu gumiju »gomma americana«. Lani so izdelali gumi znamke Big-Bubble. Nekaj mesecov pozneje pa so morali tovarno zapreti, ker se je zvedelo, da ta gumi vsebuje petrolej. Potem pa se je v trgovinah pojavit Big-Bubble z okusom po jagodah.

Otroti zelo radi kupujejo ta gumi, ker z njim lahko delajo velike balone. V šoli smo pod klopmi lanskih učencev našli mnogo

požvečenih gumi. Bile so prilepljene in trde. Neko jutro, še pred poukom, je sošolka pokazala celo škatlo žvečilnih gumi, kar 24 paketov Big-Bubble. Poznamo tudi gume znamke Brooklin, ki ji Italijani pravijo »La gomma del ponte«. Poimenovana je po mostu Brooklin v New Yorku. Mama mi ne kupuje več žvečilnih gumijev, ker jji je zobozdravnik rekel, da zobem najbolj škoduje žvečilni gumi. Učiteljica nam je povedala, da žvečilni gumi škoduje otrokom kot cigareta odraslim.

Kristina Biber
4. r. OŠ »F. Bevk«
OPĆINE

Veliko si jih požvečila, kajne? O žvečilnih gumijih si kar prava izvedenka. Lahko bi predlaga tudi kakšno novo ime, na primer: Big-Biber!

POZABLJIVI IGOR

Nekoč je živel deček po imenu Igor. Stanoval je prav blizu šole. Bil je zelo pozabljiv. Vsak dan je kaj pozabil doma. Tako so ga pač imenovali Pozabljivi Igor. Neki večer si je pripravljal šolsko torbo. Skrbno je vse zložil vanjo, a naslednje jutro jo je

pozabil doma. V šoli je potreboval zvezek, pa je stekel domov. Vzel je samo enega, naslednjo uro pa bi potreboval že drugega.

Spet je moral domov in učiteljica ga je kregala. Nekega jutra, ko je šel proti šoli, je zagledal lepega polža. Počasi je hodil za njim. Tako počasi, da je pozabil tudi nase. Na šolskih vratih je srečal sošolce, ki so šli že domov. Ko je pogledal na uro, je spoznal, da je zares pozabil na šolo. Šel je domov, naslednji dan pa je v šoli povedal, kaj se mu je prijetilo, in zakaj ga ni bilo v šolo. Učiteljici je obljudil, da ne bo nikoli več pozabljal in da bo odslej pazil na vse, kar počne. Nihče pa ni verjel, da bi Igor lahko postal nepozabljen.

Erik Tulliach
4. r. OŠ »F. Bevk«
OPĆINE

Ne vem, če si si zgodbico izmisliš ti sam, ali pa si jo kje prebral in je to neke vrste obnova. Če je tvoja, pač pričakujem še kakšno!

ZADNJI PREPRIP

Nazadnje sem se skregala včeraj, ko me je brat udaril. Rekla sem mu, naj me še enkrat udari, pa se razjezim. Pa me je Razjezila sem se in mu vrnila udarec. Začela sva se pretepati. Rekla sem mu: »Ti si začel, jaz bom končala!« Potem je prišla mama in sva se umirila. Samo za hip, kajti, ko je odšla, sva spet nadaljevala. Končno najuje mama le umirila. Čeprav se z bratom pogosto kregava, se imava zelo rada.

Barbara Furlan
4. r. OŠ PROSEK

Jaz sem se sinoči prepirlala z mojo sestro Tanjo. Dveh televizijskih programov pač ni mogče gledati hkrati, zato sem jaz pritiskala na gumb za Koper, sestra pa ti stega za Ljubljano. Potem sem jaz zakričala: »Tanja, hočeš pokvariti televizijo?!« Sestra pa ni. Spet je »pritisnila« na Ljubljano. Pa sem jo udarila. Jaz imam takšen značaj, da se hitro ujezim. Tanjin značaj je boljši. Tudi jaz bi hotela imeti takega.

Darja Colja
4. r. OŠ PROSEK

Nekega dne mi je stric Ivan podaril velikega črnega pajka iz plastike. Ko je prišel k meni bratranec Mitja, sem ga hotel prestrašiti. Na stol, kamor se je hotel vvesti, sem mu nastavila pajka. Prestrašil se je tako močno, da je začel kar jokati. Jaz pa sem potem pajka metalna še nanj. Na ves glas je jokal, da je pritekla mama. Komaj ga je pomirila, jaz pa sem moralaj pajka spraviti proč. Ko je šel Mitja domov, me je mama pošteno okregala. Šele potem sem

razumela, da je bratranec še premajhen, da bi ga tako hudo strašila.

Tanja Ukmar
4. r. OŠ PROSEK

Moj zadnji prepir je bil sinoči. Iz papirja sem si naredil žogico, ki sem jo potem metal moji sestri Ingrid v čelo. Moja sestra se je seveda razjezila. Vrgla sva se na posteljo in se začela premetavati. Prišla je mama in vse uredila. Ko sva povedala, kaj je bilo, je mama rekla, da sem vsega kriv jaz. Jaz sem zelo nagajiv, zato je pri nas veliko takih prepirov.

Erik Zorn
4. r. OŠ PROSEK

Ko sem danes zjutraj vstal, sem se skregal z bratom. Vsako jutro prosim mamo, naj z mleka posname smetano, ker mi ne ugaja. Ker je bila danes nedelja, je prvi vstal tata in nam skuhal kavo. Ker pa ni vedel, da v kavi nočem smetane, je ni odvzel. Ko sva prišla z bratom v kuhinjo, nama je tata rekel, da, če v kavi nočeva smetane, naj si jo odstraniva pač sama. Vzel sem svojo kavo in to tudi napravil. Ko sem jo hotel popiti, mi je brat izmaknil skodelico iz rok in mi popil mojo kavo. Začela sva se prepirlati. Tata se najuje na veličal poslušati in je okregal oba. Ko najuje pomiril, je še rekel, da se morava navaditi popiti tudi kavo s smetano.

Peter Sterni
4. r. OŠ PROSEK

Včeraj sva se jaz in prijatelj Marko stekla, ker sem jaz trdil, da smučar Bojan Križaj ne bo uspel, on pa je vztrajal, da bo zmagal. Potem sva videla, da je bil četrtni. Jaz sem se pobahal češ, saj sem uganil, da sva se znova stepla. Potem je prišla mama in vse uredila... Čeprav je bil Bojan Križaj četrtni, je to velika zmaga.

Edi Rupel
4. r. OŠ PROSEK

NA ANDREJEVEM SEJMU

Kot vsako leto, sem tudi lani obiskal Andrejev sejem v Gorici. Ko sem se s starši pripeljal v predmestje, sem zagledal gnečo ljudi. In res, komaj smo našli parkirni prostor. Na sejmu je bilo mnogo kramarjev, raznovrstnih vrtljakov in zabavišč. Kramarji so ponujali mimoidočim svoje blago. Hoteli so čim več prodati. Vrtljaki za odrasle so se mi zdeli nevarni. Gledal sem veliko ploščo, na kateri so sedeli ljudje. Ta se je s takoj naglico vrtela in se nagibala na vse strani, da so se moralni vsi na njej pač dobro pretresti. Z nono sem šel tudi v zabavnišče, kjer je strašilo. Notri je bila strašna

Ste že narisali osnutke platnic za prihodni letnik Galeba? Še ne? Kaj pa čakate! Pohitite torej, ker bo v nekaj dneh zapadel rok in bo potem prepozno. Ali vas prav nič ne mikajo lepe knjižne nagrade?

Doslej sem že dobil nekaj osnutkov. Res so lepi, vendar pričakujem, da jih bom dobil še več, da bo lahko komisija izbirala najlepše, ki bodo naslednje leto krasili platnice vaše najbolj priljubljene revije. Nagrane osnutke bom objavil v zadnji številki letošnjega Galeba.

■
Še vedno dobivam pisma z rešitvami ugank, ki so nezadostno frankirana, ali ki sploh niso podpisana. Za prva moram plačevati poštarju globe, z drugimi pa ne vam kaj početi, ker ne morem vedeti, kdo jih je poslal in od kod. Seveda romajo vsa tako

tema. Večkrat nama je bila pot zaprta, in nisva vedela kod naprej. Kar naenkrat sta postala najina plašča vsa umazana. Začela sva ju čistiti, pa je že vse izginilo. Od časa do časa so nama pod nogami zmanjkala tla.

Bilo mi je všeč in hotel sem še malo ostati, nona pa je že silila proti izhodu. Enkrat naju je tudi nekaj udarilo po glavi, potem nama je pihalo pod noge, strašilo je, spet potem se je nekaj na vso moč smejal... Ven sem prišel ves prestrašen. Potem smo vsi skupaj še malo hodili po sejmu, nato smo se vrnili domov. Doma sem kar naprej mislil na to, kar sem videl in doživel. Vse mi je bilo zelo všeč, tudi pisani balončki, ki so tu pa tem silili proti nebu. Ko bo prihodnji Andrejev sejem, ga spet obiščem.

Dorjan Gomizelj
5. r. OŠ »A. Gradnik«
REPENTABOR

pisma v koš in sploh ne pridejo v poštev za lepe knjižne nagrade, ki jih vsak mesecodeljuje Galeb pridnim reševalcem. V bodoče morate nekoliko paziti. Najprej se morate podpisati in navesti razred in šolo, ki jo obiskujete, potem pa morate pisma tudi pravilno frankirati, preden jih oddate na pošti. Svetujem vam, da rešujete skupno z drugimi sošolci razne uganke in križanke in da več rešitev pošljete potem v skupnem pismu. Tako boste prihranili na poštnini.

Kar se tiče knjižnih nagrad, vam obljubjam, da jih boste dobili v kratkem. Sicer še nisem bil posiljke knjig, vendar upam, da se bo to kmalu zgodilo in vas bom v roku nekaj tednov zadovoljil.

■

Pred zaključkom tega vsakomesečnega kramljanja z vami, kateremu žal posvečate malo pozornosti, čeprav bi bilo koristno prav nasprotno, vam vsem želim prav vesele in zadovoljne velikonočne praznike in počitnice ter mnogo veselja s poticami in pirhi. Voščilo velja seveda tudi za vaše starše, za vaše učitelje in za vse zveste sodelavce, pesnike, pisatelje in ilustratorje, ki vedno požrtvovalno in nesobično skrbijo za revijo Galeb.

UREDNIK

ANDRÉS VALDÉS

Pred nekaj dnevi je na šolo prišel znani kubanski pantomim Andrés Valdés. Že drugič je s svojimi prizorčki nastopil na naši šoli. Na letošnjo predstavo so bili povabljeni tudi starši. Andrés Valdés se je rodil na Kubi. Že v otroških letih je kot plesalec nastopil v cirkusu. Po končani igralski akademiji je prvič nastopil v Mehiki. Nastopal je v raznih filmih, gledališčih, na televiziji...

Nekaj časa je živel v Parizu. Gostoval je v številnih državah. Od leta 1964 živi Andrés Valdés v Ljubljani. S pantomimo zabava otroke po šolah, pa smo ga povabili tudi k nam. Na prireditvi nam je pokazal vrsto prizorčkov, kot ribiča, lovca, kirurga...

Na koncu je nabiral rožice in jih trosil po telovadnici. Po končani prireditvi sem se vesela vrnila domov. Mimik mora ljudem prikazati prizorčke samo s svojimi gibi, kretnjami, z izrazom obraza, vse brez besed.

Ali ni to zanimivo? In kako smo se mu vsi smejali!

Nataša Bizjak
5. r. OŠ »A. Gradnik«
REPENTABOR

GALEB

Že več let sem naročena na Galeb, otroško revijo, ki izhaja že 25 let. V Galebu je mnogo lepih in poučnih stvari: pesmice, lepe zgodbice, uganke, križanke, kotiček za najmlajše, kotiček zanimivosti v svetu. Letos bo v vseh številkah zgodbica o oslu Riku. V sredini so barvne sličice, ki prikazujejo našo lepo domovino. Na koncu pa je

nekaj strani, na katerih so objavljena pisma solarjev. Učiteljica nam je rekla, da se bo mo tudi letos udeležili risarskega natečaja za platnico Galeba.

Dobili smo tudi lepe majčke in kapice z napisom Galeb. Galeb je res zanimiva revija. Rada jo berem in rešujem uganke. Rešitve pošiljam na uredništvo Galeba. Zmeraj upam, da bom izzrebana in da bom kaj dobila za nagrado. Ker mi Galeb ugaja, ga bom prejemala tudi v nižji srednji šoli.

Tanja Rebula
5. r. OŠ »A. Gradnik«
REPENTABOR

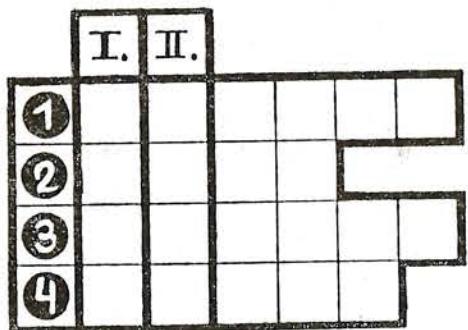

PREGOVOR

Nekdo je nerodno prerezel trak, na katerem je bil napisan pregovor. Koščke traku moraš sestaviti tako, da boš lahko prebral znan pregovor. Izrezani deli se morajo med seboj ujemati.

ZLOGOVNICA

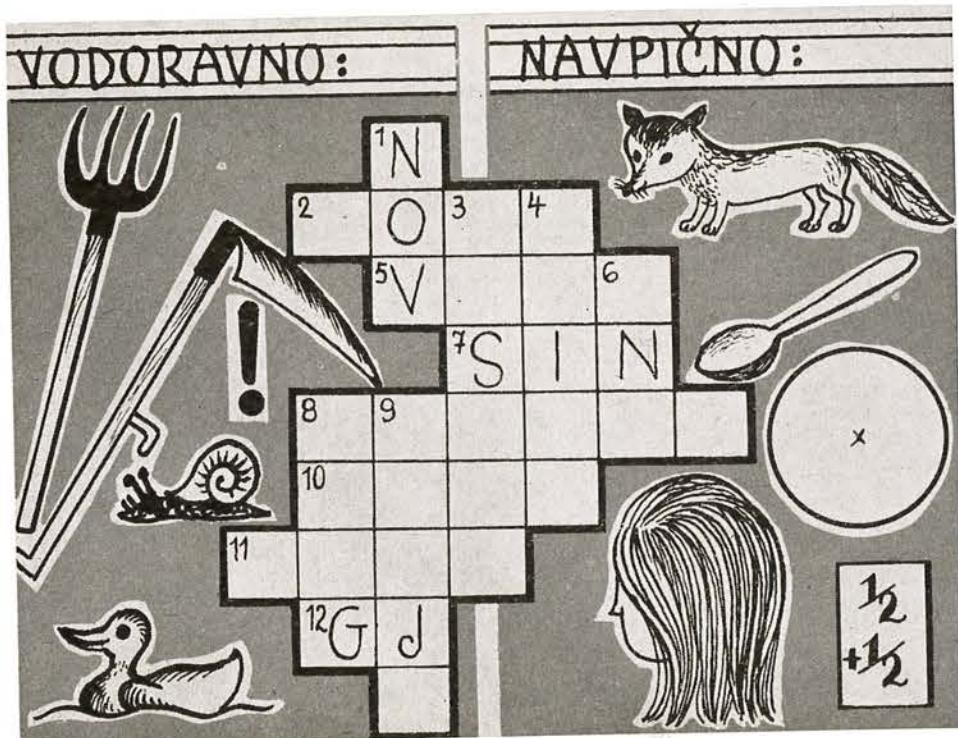

CA - KEV - LE - O - POD - SEM - STEV - ŽLI

Iz zgornjih zlogov sestavi štiri besede naslednjega pomena: 1. konj jo ima zabito na kopitu, 2. številka, 3. dimnikarjev pripomoček, potrebuje jo tudi vasovalec, 4. leži na mizi poleg krožnika.

Po pravilni rešitvi dobis v prvi in drugi navpični vrsti imeni dveh živali.

SLIKOVNA KRIŽANKA

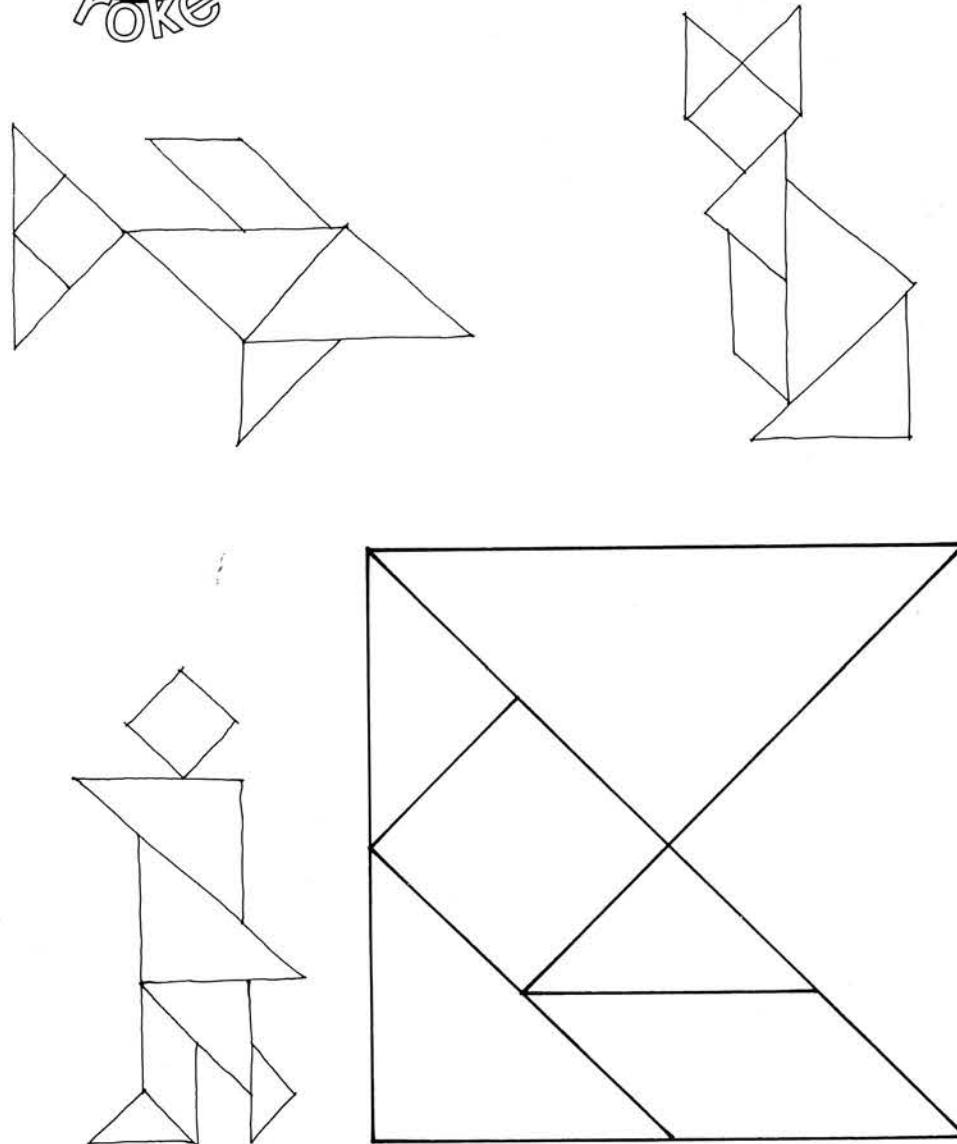
Poisci prave besede za vse, kar je narisano. Besede vnesi v prazna polja tako, da se bodo med seboj ujemale. Nekaj črk je že vpisanih, da bo začetek lažji.

Vera Poljsak

Ilustr.: Magda Tavčar

Čarobni liki

POBARVAJ VSE LIKE, NATO JIH IZSTRIŽI.
SESTAVI MUCO, RIBO, MOŽIČKA, ALI KAR SI ŽELIŠ

**Rešitve ugank pošljite čimprej na uredništvo Galeba; Lojze Abram, Ulica
G. Amendola 12 - 34134 Trst**

REŠITEV UGANK IZ PETE ŠTEVILKE

PIRAMIDA - 1. p, 2. po, 3. pol, 4. lopa, 5. Polda, 6. pomlad.

MAGIČNI LIK - Vodoravno navpično: 1. proza, 2. ropar, 3. opeke, 4. zakon, 5. arena.

SLIKOVNA KRIŽANKA - Vodoravno: 3. otok, 6. kokoš, 7. balon, 8. okno, 11. grad, 12. lonec, 13. cekar, 15. kad, 16. polica, 18. šola. Navpično: 1. roka, 2. stol, 4. oko, 5. konj, 8. ogledalo, 9. krokodil, 10. oder, 15. koš.

REŠITVE SO POSLALI: Patricija Ma'menvall, Radovan Ota, 4. r. OŠ »P. Voranc« - DOLINA. Kristina Gergolet, David Argentin, Nadja Ferletič, Mitja Jarc, 5. r. OŠ »P. Voranc« - DOBERDOB. Deborah Brajnik, 2. r. OŠ DOMJO. Katja Fabrizi, 2. r. OŠ »P. Tomažič« - TREBČE. Renato Hrovatin, 4.a r. OŠ »F. Bevk« - OPĆINE. Elena Carli, Roberta Ferluga, 5. r. OŠ »O. Župančič« - SV. IVAN. Lara Vižintin, 5. r. OŠ SOVODNJE OB SOČI. Sergij Blasi, 4. r. OŠ »J. Ribičič« - SV. JAKOB. Erik Bandelli, 4. r. OŠ »V. Šček« - NABREŽINA. Dean Oberdan, 2. r. OŠ »K. Širok« - DONADONI.

NAGRADE DOBIJO: Patricija Malmenvall, 4. r. OŠ »P. Voranc« - DOLINA. Deborah Brajnik, 2. r. OŠ DOMJO. Renato Hrovatin, 4.a r. OŠ »F. Bevk« - OPĆINE. Lara Vižintin, 5. r. OŠ SOVODNJE OB SOČI. Erik Bandelli, 4. r. OŠ »V. Šček« - NABREŽINA.

CENA 700 LIR - NAROČNINA 4.000 LIR